

Det skal med i billedet, at undersøgelsens hovedemne er egentlige fusioner. Med det som udgangspunkt er det helt fejlagtigt at konkludere, at der har været tale om i stribevis af ulovlige fradrag. Med et sådant udsagn forsømmer man nemlig at sondre mellem ret og pligt til at foretage skattemæssige hensættelser på grund af almindelige næringsregler forud for 1986, og man forsømmer også at foretage den fornødne sondring af realisations- og lagerprincippet efter kursgevinstlovens ikrafttræden.

Det hører også med, at undersøgelsen er foretaget med udgangspunkt i et cirkulære dateret marts måned i år. De undersøgte banksager relaterer sig som bekendt til en periode, som går forud for dette cirkulære. Man skal derfor være varsom med at drage disse firkantede konklusioner.

Det Konservative Folkeparti er af den opfattelse, at de bankredninger, som er foretaget før Himmerlandsbanksagen, må gives en fair og nuanceret bedømmelse. Sandheden er, at kun i tiden efter kursgevinstlovens ikrafttræden og kun for pengeinstitutter, der anvendte lagerprincippet, er forholdet problematisk.

Men selvfølgelig må der ikke herske tvivl om, at vi fra konservativ side ønsker undersøgt, om der rent faktisk er sket ulovligheder, og om embedsmænd eller politikere har været indblandet i sådanne dispositioner. Ingen tvivl om det. Vi kan derfor tilslutte os, at der gennemføres en yderligere advokatundersøgelse som ønsket af ministeren.

En ny undersøgelse må imidlertid også på ny vurdere dele af ekspertundersøgelsen; ellers vil en ny undersøgelse efter min opfattelse intet være værd. Der har været meget fokus på disse fradrag, som overtagne banker har fået i forbindelse med diverse konstruktioner. Med ret og rimelighed må man også se situationen ud fra de bankers side, som har overtaget de nødlidende pengeinstitutter. Jeg tænker her særlig på Bikubens overtagelse af Bornholmerbanken og den polemik, der var afledt af denne sag, efter at sagen med Himmerlandsbanken kom op.

Jeg mener, at regeringen har tacklet sagen på en især for Bikuben utilfredsstillende måde. Hvad rimelighed er der i, at regeringen og skatteministeren går i pressen med en sag, der sværter Bikuben til med påstande om ulovligheder? Vi ved ikke engang, om der er foregået ulovligheder. Man kan jo sige: Rent faktisk fik Bikuben jo Told- og Skattestyrelsens accept af det såkaldte ulovlige fradrag.

Jeg må også sige: Hvad rimelighed er der i, at Bikuben via pressen fra højeste plan må notere sig, at man er ved at tage et fradrag fra den, som den i god tro har fået? Det er betænkeligt. Lovligt eller ej – det er vel næppe noget, eksperter kan fastslå, og heller ikke en kommende undersøgelse kan fastslå det. Det må være et anliggende for domstolene.

Jeg spørger derfor skatteministeren, om Bikuben i dag kender sin retsstilling, eller om Bikuben også skal afvente de her nye undersøgelser. Hvor længe vil man lade involverede banker, der har været i god tro, svæve i uvisshed?

Afslutningsvis skal jeg slå fast, at vi ligesom en række andre juridiske eksperter betvivler kvaliteten af den ekspertundersøgelse, som nu har fået mange til at konkludere, at skattemyndighederne i årevis har uddelt ulovlige skattefradrag. Hvis man skal kunne drage nogle reelle konklusioner, er der behov for en ny rapport, som også forholder sig til de skatteregler, der var gældende, da de omstridte bankovertagelser fandt sted.

Derfor har skatteministeren også Det Konservative Folkepartis fulde støtte til at iværksætte en ny og mere tilbundsående undersøgelse, hvor det undersøges, om både politikere og embedsmænd har været involveret.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu kan jeg forstå, at fru Gitte Seeberg bygger sine indlæg rimelig meget på Werlauffs bemærkninger, bl.a. også til Børsens Nyhedsmagasin. Det er også her, Werlauff hævder, at det er et problem, at man helt undlader at forholde sig til kursgevinstloven, på trods af at den lov efter hans mening giver alle svar på, hvordan bankers fordringer og fradrag skal behandles skattemæssigt. Men hertil kan man jo henvise til rapporten side 23 og 24, hvor det tydeligt fremgår, at siden kursgevinstlovens gennemførelse i 1986 kan pengeinstitutters fradrag for tab og udlån alene støttes på kursgevinstloven og ikke på statsskatteloven som hidtil, og at det så ikke har nogen betydning for indholdet i øvrigt.

Tilsvarende hævder Werlauff videre vedrørende perioden før kursgevinstloven, at der er begået fatale fejl ved, at man ikke har sondret mellem pengeinstitutters ret og pligt til at foretage skattemæssige hensættelser. Her kan man henvise til rapportens side 18 og 20, hvor der redegøres detaljeret for, hvad der er offentlig-